

KLEINE LIEFDE

DOOR

HERMAN MIDDENDORP.

De kleine dingen van het aardsche leven
gaan in de ruimte van den grooten dag
verloren, als het fijngesponnen rag
van witte draden die door herfstlucht zweven.

Een nauw ontloken liefde: een lieve lach,
een handdruk en wat woordjes — en héél even
een vage illuzie, droomend saamgeweven
van wat door noodlotsmacht niet wezen mag.

Zooals een sterflits die door 't luchtruim schiet,
maar streept aan 't donkerblauw een heugenis,
zoo trilt er van dit kleine zielelied
een zachte naklank die heel droevig is;
een morgenlucht, die even kwijnend rood staat;
een blauwe bloem, die haast niet bloeit, en dood gaat.
